

[ODBAWIĆ *vb pf*

1 sg m praet odbawiłem.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Uwolnić, wybawić; przen [co od czego]: Odbawiłem od brzemienia plece jego [Subdusi ab onere humerum eius]/ ręce jego od kotła wzięły. BudBib Ps 80/6[7] (Linde).

Formacje współrdzenne cf BAWIĆ.

Cf ODBAWION

FP